

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 16_27-1936)

Originalt emne

Arbejdsanstalt, Bispegaarden

Forsørgelsesanstalt

Kommunehjælp

Socialvæsen

Socialvæsenets Personale

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 17. december 1936](#)
- 2) [Byrådsmødet den 14. januar 1937](#)
- 3) [Byrådsmødet den 28. januar 1937](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 17. december 1936 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 16_27-1936)

Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af Kommunehjælp udover den i Lovens § 297, Stk. 1, fastsatte Grænse.

Kai Blicher havde flygtigt set paa Listen over de opførte Personer. Den første viste sig at være en fraskilt Kone paa 36 Aar med 3 Børn under 15 Aar, og hun havde i Understøttelse, Børnebidrag o. s. v. oppebaaret ialt 2281 Kr.; hun betalte ingen Skat, og desuden havde hun faaet Klæder, ligesom hun forskellige Steder kunde faa Hjælp til Børnene. Taleren skulde ikke afgøre, om det var for meget eller ikke, men det var dog den Slags Tilfælde,

som burde overvejes. I et andet Tilfælde havde en Person faaet 3 Overdyner i Løbet af ½ Aar. Taleren vilde gerne gennemgaa Listen lidt nøjere og kunde derfor ønske Sagen udsat til næste Møde.

Chr. Nielsen indrømmede, at det nævnte Eksempel var rigtigt. Hvis vedkommende Kone skulde have Kommunehjælp alene, var hun ikke kommet nær saa højt op, men Kommunehjælp havde kun udgjort 919 Kr.; det øvrige var dels Børnenes Fortjeneste, dels lovhjemlet Bidrag fra Staten, og man plejede ikke at nedsætte Kommunehjælpen for dem, der faar lovhjemlet Bidrag af det offentlige. Det bevilgede Tøj drejede sig om Konfirmationshjælp.

Kai Blicher havde blot konstateret, at vedkommende Kone havde haft 2281 Kr. kontant at leve af, og vilde derfor spørge, om Byraadet ansaa det for korrekt, at hun derudover faar bevilget Tøj.

Chr. Nielsen hævdede, at man ikke i et saadant Tilfælde havde Lov til at trække Børnebidraget fra Moderens Understøttelse og sige, at hun skal leve af det; det var lovhjemlet Understøttelse til hendes Børn og ikke til hende selv. Her var kun Tale om 919 Kr. i Kommunehjælp, og det kunde næppe være for meget til 2 voksne Personer.

I. C. Sørensen vilde gaa med til at begære Sagen udsat. Det var altid vanskeligt at afgøre, hvor den rigtige Grænse laa, men i og for sig var det ligegyldigt, om det er Kommunen eller Staten, der skal betale Pengene; Administrationen maatte være lige god i begge Tilfælde. Naar vedkommende Kone oppebar 2281 Kr. og var fritaget for at betale Skat, saa var det lige saa meget, som en almindelig Arbejderfamilie ofte havde at leve af; hun blev faktisk bedre stillet end mange, som maatte klare sig ved deres Arbejde, og det var næppe noget sundt Princip. Dette Forhold burde ogsaa drøftes, og derfor maatte Sagen udsættes til nærmere Undersøgelse.

Chr. Nielsen havde ikke noget imod en Udsættelse. Taleren havde aldrig ment, at en Kvinde, som lever af Understøttelse, skal være bedre stillet end den, der maa ernære sig ved sit Arbejde.

J. R. Fanger havde i et tidligere Møde udtalt, at Mindretallet ikke vedblivende vilde stemme for § 297, hvis der ikke medfulgte nogle Oplysninger, saa man kunde vide lidt om, hvad der vedtages. Det var ogsaa blevet lovet, men der fandtes ingen saadanne Oplysninger paa den foreliggende Liste.

Borgmesteren mente, at det nævnte Krav nærmest angik § 293. Der var ikke noget at sige til, at Medlemmerne af det sociale Udvalg skal have Tid til at gennemgaa Sagerne, og det var selvfølgelig ikke Meningen, at en Understøttelse skal overstige, hvad der i Almindelighed tjenes i det private Erhverv; men det kunde ogsaa i visse Tilfælde være vanskeligt at gøre op.

Sagen udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 14. januar 1937 - side 19

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 16_27-1936)

Indstilling fra Socialudvalget om Godkendelse af Bevilling af Kommunehjælp udover den i Lovens § 297, Stk. 1, fastsatte Grænse.

Udgik af Dagsordenen.

26. Meddelelse fra Borgmesteren angaaende forskellige Forhold paa Forsørgelsesanstalten.

Borgmesteren gav Meddelelse om et Forhold ved Forsørgelsesanstalten. Taleren havde faaet meddelt fra Socialudvalget, at det havde vist sig, at de Regninger, der var indkommet fra Vognmand Fogh Mogensen for Kørsel, og som var attesteret af Forvalter Jens Nielsen, ikke var helt i Overensstemmelse med de Følgesedler, man havde paa Kontoret. Udvalget havde tilkaldt de to Herrer og bedt dem motivere dette, men ingen af dem vilde indrømme, at der var sket noget som helst, der kunde lægges dem til Last, og de mente ikke at have overskredet deres Kompetence. Taleren havde derefter igen konfereret med Socialudvalget, og man havde ment, det vilde være rigtigt at lade andre undersøge Forholdet, idet ogsaa de paagældende var bedst tjent med at blive rensset for Mistanke. Taleren havde selvfølgelig givet den socialdemokratiske Gruppe Meddelelse om Forholdet, og man var enige om, at der burde foretages en offentlig Undersøgelse, eventuelt gennem Politianmeldelse, og fra den borgerlige Gruppe var det meddelt, at man tiltraadte dette. I Skrivelsen fra den borgerlige Gruppe var der fremdraget et andet Forhold angaaende Levering af Brænde fra Skoven, som skulde være foregaaet paa en anden Maade end normalt. Der stod ikke noget i samme Skrivelse om, paa hvilken Maade man ønskede

Undersøgelsen iværksat, men det vilde være mest korrekt at foretage en Politianmeldelse, saa det kunde gaa Rettens Vej.

1. C. Sørensen kunde tiltræde Borgmesterens Udtalelser, men havde ikke krævet en politimæssig Undersøgelse, idet det maaske kunde vise sig blot at være almindeligt Sløseri og lignende Misligheder; men der burde foretages en alvorlig og gennemgribende Revision af hele Forholdet. Taleren havde beklaget, at den kommunale Revisors Kontor ikke var tilstrækkelig effektivt; det havde vist sig ved Bedragerisagen paa Gasværket, hvor der fandtes Bøger, som Revisor ikke havde Adgang til, og det samme viste sig at være Tilfældet paa Socialkontoret. Desuden var det konstateret, at den kommunale Revisor var meget langt tilbage med Revisionen her, og endelig at Indførelse i Bøgerne vedrørende det store Tøj lager paa Kontoret ikke var sket i ca. 6 Uger. Taleren saa helst, at man tog en privat Revision for at faa det hele klaret fra Bunden af. Angaaende det fremdragne Forhold om Træ fra Skoven, saa havde Skovrideren henvendt sig til Chr. Nielsen angaaende Salg af nogle Stangbunker, men Nielsen ønskede ikke at købe dem; senere fik man det samme Træ ad anden Vej til en langt højere Pris, ca. 150% højere. Men det var et ganske forkasteligt Forhold, at man laver en Slutseddel gennem en Mellemmand, naar det drejer sig om Levering fra Kommunen til Kommunen, og et saadant Forhold maatte strengt paatales.

Chr. Nielsen maatte proteste imod at have noget Ansvar for Købet af det nævnte Træ, og Taleren havde aldrig underskrevet nogen Slutseddel angaaende Levering af dette. Hvis det virkelig var det samme Træ, som var tilbudt af Skovrideren til 3,35 Kr., og som Fogh Mogensen havde faaet 10 Kr. for, saa var det i hvert Fald ikke Talerens Skyld. Der kunde ogsaa nævnes et andet Forhold, hvor Socialdirektøren under Talerens Fraværelse havde købt et stort Parti Kartofler af en Mand fra Herning, der senere viste sig at være mindre gode. Det var sket efter Konsul Blichers Anbefaling, men derfor bebrejdede Taleren ikke Blicher noget, for enhver kunde blive snydt, og hverken Udvalget eller dets Formand kunde tage Ansvaret for alt, hvad der skete paa Kontoret; men hvis man overhovedet ikke kunde stole paa nogen af sine Folk, saa hørte alting op. At Regnskabet for Tøjlageret ikke var indført, skete der jo ikke noget ved, naar man blot havde alle Bilagene. Der var ogsaa en Post paa 175 Kr., som der ikke fandtes Bilag for, men senere havde Fogh Mogensen leveret en Regning for Kørsel til dette Beløb. Taleren var enig med de foregaaende Talere i at kræve en grundig Undersøgelse af Forholdet, enten det skete paa den ene eller den anden Maade.

Stecher Christensen udtalte, at Gruppen med Beklagelse havde modtaget Efterretningen om dette Forhold, saa meget mere som det drejede sig om tidligere Byraadsmedlemmer, og man havde taget til Efterretning, at Udvalget havde afbrudt enhver Forbindelse med Fogh Mogensen, og at Forvalter Jens Nielsen foreløbig var fritaget for sit Arbejde. Det var maaske noget impulsivt, at man vedtog at tage en politimæssig Undersøgelse, og Taleren kunde godt gaa med til foreløbig at foretage en grundig Revision, eventuelt med en udenforstaaende Revisor.

I. C. Sørensen hævdede, at selv om Chr. Nielsen ikke havde underskrevet den omtalte Slutseddel paa Træet, saa havde han faaet den forevist og godkendt den, og det var i Realiteten det samme. En saadan Forretning burde gøres med Skovrideren og ikke ved en Mellemand, som kan paaregne sig en stor Avance.

Vald. Kloster pegede paa, at Socialkontoret var en Millionforretning, og det var nærmest forfærdende, at noget saadant kunde finde Sted. Selv om der ikke forelaa andet end denne Træhandel, saa var det i hvert Fald Tegn paa en ualmindelig sløj Forretningsgang.

Kai Blicher havde sagt, at den omtalte Kartoffelhandler var god nok, og det vilde sikkert ogsaa vise sig. Men her var sket det, at Skovrideren havde henvendt sig til Chr. Nielsen om at købe Træet, men han sagde nej, fordi han fandt Træet for daarligt. Samtidig solgte Skovrideren en Del af det til Forbrændingsanstalten for 4,60 Kr. med Kørsel, og senere blev der saa lavet Slutseddel til en Pris af 10 Kr. til Levering til Arbejdsanstalten. Det var maaske undskyldeligt, at der skete en Fejl, for Chr. Nielsen havde for meget at gøre, men en saadan Prisstigning var for meget.

Chr. Nielsen tvivlede stærkt om, at det var det samme Træ, men det vilde vel Revisionen vise; hvis det var Tilfældet, var baade Socialdirektøren og Taleren blevet narret. Men fra borgerlig Side bebrejdede man ikke Socialdirektøren noget; man søgte at vælte det hele over paa Udvalgets Formand.

Borgmesteren bemærkede, at man engang tidligere havde taget en udenforstaaende Revisor, og det kostede Kommunen 10000 Kr.

Da Sagen angaaende Wærum Christensen blev anmeldt til Politiet, og dette anmodede om at faa foretaget en Revision, skete det ved den kommunale Revisor, og det blev udført saaledes, at det næppe kunde gøres bedre. Man skulde derfor synes, at denne Revision ogsaa kunde være tilstrækkelig her. Hvis der var Enighed om at tage en privat Revisor,

vilde Taleren ikke sætte sig imod det, men det blev en meget stor Udgift for Kommunen. Samtidig vilde Taleren foreslaa, at Forvalter Jens Nielsen straks suspenderes.

I. C. Sørensen var enig med Borgmesteren angaaende Suspension af Forvalteren. Efter det oplyste var det et Tillidsbrud fra hans Side, som egentlig berettigede til Afskedigelse. Taleren vilde meget henstille, at det bliver en udenforstaaende Revisor, f. Eks. Revisionsinstituttet, ogsaa fordi Kommunens Revisor var overbebyrdet med Arbejde.

K. Mousten mente, at en Politianmeldelse var det rigtige. Ellers vilde der blot blive sagt, at Kommunen vil skjule noget.

J. R. Fanger fandt, at man burde tage en Revision, men samtidig indgive Politianmeldelse. Udvalget havde ikke Myndighed til at afhøre Fogh Mogensen, men det havde Politiet, og man kunde saa forhandle med Politiet om en Revision.

Borgmesteren havde ogsaa tænkt sig en Politianmeldelse; men man kunde ogsaa lade Kommunens Revisor foretage en Undersøgelse først, og derefter kunde Udvalget skønne, om der burde ske Anmeldelse.

Hans Madsen syntes, at det var noget af en Tilsidesættelse af Kommunens Revisor, hvis man tog en privat Revision. Var han tilbage med sit Arbejde, skyldtes det vel, at han havde for faa Folk til Medhjælp.

Vald. Kloster fandt det forkert at bebyrde den kommunale Revisor med mere Arbejde, naar han i Forvejen var saa haardt spændt for. Angaaende Særbøger, som Revisor ikke havde Adgang til at se, saa hjalp det jo ikke at foreskrive, at saadanne ikke maa findes, naar Udvalgene ikke rettede sig derefter.

Kai Blicher vilde anbefale at tage en autoriseret Revisor til at gennemgaa Sagen til Bunds. Samtidig kunde han anvise et bedre System for Regnskabsføringen, f. Eks. ved Manufakturafdelingen.

Hans Madsen foreslog at henvise Spørgsmaalet om Revisionen til Budgetudvalget.

V. Jaquet oplyste, at man tidligere havde entreret med Revisions- og Forvaltningsinstituttet, og det foreslog at indkøbe Maskiner for 50000 Kr., det sagde Udvalget nej til og henstillede saa til Firmaet at komme med Forslag til en praktisk Regnskabsform; men siden havde man intet hørt fra dem.

Unmack Larsen advarede imod at faa for mange Revisorer til at gaa paa Kontoret. Der var

i Forvejen en Revision, som skulde foretage forskellige Omlægninger ved Regnskabet, og desuden var der den kommunale Revision; skulde nu et tredje Firma til, blev det vist for meget af det gode. Spørgsmaalet kunde passende afgøres af Budgetudvalget.

Sigvald Nielsen vilde fraraade at lade en privat Revisor undersøge Sagen. Naar et Firma fik et større Arbejde, antog de en hel Del Folk, der ofte ikke havde megen Forstand paa Revision; den kommunale Revisor var langt bedre inde i Forholdet. Taleren havde intet imod, at Budgetudvalget afgør Spørgsmaalet, saa kunde Udvalget samtidig tage Stilling til, om Revisor bør have mere Medhjælp.

Spørgsmaalet om Revisionen henvistes til Budgetudvalget. Iøvrigt vedtoges det at overlade til Socialudvalget at suspendere Forvalter Jens Nielsen, indtil Sagen var afklaret.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. januar 1937 - side 13

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 16_27-1936)

Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af Kommunehjælp udover den i Lovens § 297, Stk. 1, fastsatte Grænse.

Indstillingen vedtoges med 14 Stemmer.